

קדהייל קדהייל

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

אומרים לו: הכוונה "במחשבה תחילה" זה דווקא ב"סוף מעשה"; הכוונה בבריאת העולם זה לא בעולמות העליונים, רק דווקא בבריאת עולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו, ולעשות שם דירה לו יתברך בתחתונים; וירידת הנשמה בגוף זה לא בגלל תיקון הנשמה, רק בכדי לתקן הגוף ונפש הבהמית וחלקו בעולם.

(משיחות ש"פ וישב, מבה"ח טבת, 'א דחנוכה, ה'תשמ"ז - תרגם מאידית)

יוצא לאור על-ידי
"ועד הקהלת קהילות"
שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית
383 Kingston Ave.
Brooklyn NY 11213 #142
טל': (718) 493-7673
דואר אלקטרוני:
HebrewCommittee@juno.com
אינטרנט:
<http://www.moshiach.net/blind>

לפעול על הזולת בלי פניות אישיות

בשעה שיהודי הולך לקרב יהודי שני, לקרבו תורה ומצוות, הוא הולך לקיים את המצוה של הוכח תוכיח את עמיתך, אז הוא יכול לחשוב לעצמו:

בשלמא כאשר מדובר בנוגע לקיום תורה ומצוות שלו האישיים, אז חשוב לו שעבודת ה' שלו שיהי' כדבעי "לשמה", אבל בשעה שמדובר בלפעול על השני, זה הרי נוגע בעיקר ה"בפועל" – שהשני יתחיל להניח תפילין, להמנע מעבירה, וכיוצא בזה;

אבל האופן איך הוא פועל זאת על ההוא זה לכאורה לא (כל כך) נוגע. יכול בתוכחה שלו להתערבב הרגש ההפוך מאהבת ישראל, או על כל פנים בדקות ההרגש שהוא המוכיח, הוא יותר יפה מהשני וכך הלאה.

הוא יודע אמנם שזה חסרון בעבודת ה' שלו, הוא עוד לא מבורר ואצלו יש עדיין הרגש של ישות – אבל מה זה קשור עם השני? קבל את האמת ממי שאמרה, ובפרט בנוגע לסור מרע אז הרי בטח לא נוגע הכוונה, כנ"ל.

על זה ההוראה, שהחשבון הזה הוא רק לשני – הוא צריך לרצות לברוח מהרע באיזו דרך שזה רק יהי'; אבל זה שהולך לפעול על זולתו אז גם מתי שמתעסק בסור מרע, הוא צריך לעשות זאת "לשמה", ובפרט גם שרואים שמתי שחסר אצלו את ה"לשמה" הנקי, מתערבת פניה אישית וכיוצא בזה, אז לא חסר רק בעבודה שלו, אלא חסר גם בפעולה (כדבעי) על השני.

(לקו"ש חלק ט"ז, תורמה ג)

לא תמיד להתלהט בתורה ותפילה ולשכוח מה"מטה"

ישנם כאלו שמתלהטים (קאכן זיך) בעניני הנשמה – תורה ותפילה כו', אבל אינם נמסרים לעבודה עם ה"מטה", שעניני הגוף יהיו חדורים עם קדושה.

צריכים לדעת, שסדר עבודה כזה לא כל פעם בר קיימא, בשעה שהוא עסוק עם עניני הנשמה הוא עומד באמת ברוממות, אבל כשהוא מתעסק אחר כך בעניני העולם, אז לא רק שהוא לא מעלה אותם, אלא ההיפך, הם רחמנא ליצלן, מורידים ומגשמים אותו.

לכן נתבע מהיהודי, שביחד עם העבודה פנימית בעניני הנשמה, הוא צריך להתמסר עם ה"חוץ", עד החוץ שאין למטה ממנו, שגם הוא יהיה כלי למעיינות של תורה ומצוות.

(לקו"ש חלק י"ח, פנחס ג)

להתנהג כמו "מרדכי"

נדרש מאתנו הנהגה מעין או על כל פנים שמץ מנהו מהנהגת מרדכי, להיות "משנה למלך", כדי להיות "דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו" (אפילו שבגלל זה אז הוא "רצוי" רק ל"דוב אחיו"),

והגם שהנהגה הזאת היא אצל כמה וכמה קשור עם "ירידה", היות שצריכים בגלל זה לוותר עם השלימות האישית – אז כדאי הירידה בגלל התועלת וטובת הרבים.

(לקו"ש חלק ט"ז, פורים ג)

"סוף מעשה במחשבה תחילה"

אחד יכול הרי לחשוב: עדיף שהוא עצמו יתיישב ללמוד תורה, תורת החסידות, או לעשות התוועדות חסידית ולדבר ענינים עמוקים בהשכלה – קודם שיצא ל"חוצה" ולדבר (ולפעמים בכלל באנגלית...) עם יהודי שני בנוגע ל"אלף ב"ת" מיהדות ומחסידות, לדבר אודות אמירת "מודה אני" בבוקר, אודות לדעת שישנו הקב"ה בעולם והוא הקב"ה עליו, וכיוצא בזה – לכאורה בדברים מאוד פשוטים, שאין להם לכאורה כלל וכלל ערך להשכלה עמוקה, ודרגות גבוהות בעבודת ה'!

"יום יום משיח וגאולה" – בכדי לחיות עם משיח טל. 493-7673 (718) – חודש שבט

לקט שיחות ומכתבים מכ"ק אד"ש בעניני גאולה ומשיח מסודרים לימי החודש – נושא ליום, בפורמט כיס, ניתן להשיג בחנויות הספרים וכן לחלק בתור תשורה לשמחתכם

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ל הקהיל קהילת

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובדים ומתורגמים ללשון הקודש

שלושת הדרגות בה"חמור"

ג. תפקידו של אברהם אבינו התבטא במלחמה נגד האלילות ובשבירת החומריות של העולם, שהתנגדה לאמת האלוקית, לכן נאמר בו "החמור שחבש אברהם" – שכן היה עליו לחבוש אותו, להכניעו ולשבור את התנגדותו.

בימי משה רבנו מתקדם המהלך שלב נוסף. הוא הולך את עם ישראל למתן התורה, שאז כבר נעשה העולם הגשמי כלי להשראת הקדושה. משה סלל את הדרך לקידושה של הגשמיות, שהיא עצמה תוכל להתקדש ולהיעשות כלי לאור האמת האלוקית. לכן נאמר בו "וירכיבם על החמור" – שכן אצלו ה'חומר' כבר נושא עליו את הקדושה.

ד. השלימות של העבודה הזאת תבוא על ידי המלך המשיח, שירומם את החומריות עד שלא זו בלבד שלא תתנגד לאור הקדושה, אלא היא עצמה תקרין את האמת האלוקית, ה'חומר' עצמו יגלה אז את הקב"ה, לכן השימוש של המשיח בחמור הוא – "להיגלות עליו", כלומר, ה'חמור' עצמו מגלה את האלוקות.

זהו ייחודו של המלך המשיח, שחומריות העולם עצמה תגלה אז את אור הקדושה. לא יהי עוד צורך בשבירת החומריות ובמלחמה עמה, אלא היא עצמה תאיר ותגלה שהאמת של כל המציאות היא – הקדושה, אז יתקיים הייעוד: "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

(מעובד מלקו"ש חז"א, עמ' 15)

א. מסופר בפרשתנו שכאשר יצא משה רבנו ממדיין למצרים, בשליחות ה', נאמר: "ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על החמור". מפרש רש"י, בשם חז"ל: "הוא החמור שחבש אברהם לעקידת יצחק, והוא שעתידי מלך המשיח להיגלות עליו, שנאמר: עני ורוכב על חמור".

אנו מבחינים בביטוי שונה לגבי שימושו של החמור אצל כל אחד משלושם האישיים: אצל אברהם נאמר: "החמור שחבש אברהם", אצל משה נאמר: "וירכיבם על החמור", ואילו על המשיח נאמר, שהוא עתיד "להיגלות עליו". הבדלים אלה משקפים את תפקידם המיוחד של אברהם, משה והמשיח.

ב. שלושת האישים הללו הם פורצי דרך מבחינת השלטת מלכות ה' בעולם. אברהם אבינו – ה' הראשון שהפיץ את שם ה' בעולם.

משה רבנו – גאל את בני ישראל ממצרים והביאם לקבלת התורה על הר סיני.

המלך המשיח – עתיד להשלים את המלאכה ולתקן את העולם כולו במלכות ה'.

ההבדלים הללו מוצאים את ביטויים ב'חמור'. החמור מסמל את החומריות של העולם הגשמי, שאותה יש לכבוש ולזכך עד שהיא תהי' ראויה לגילוי האמת האלוקית. השימוש ב'חמור' מבטא אפוא את פעולתו המיוחדת של כל אחד משלושת האישים הללו בזיכוך ה'חומר' והחומריות של העולם.

בקשת גילוי העצמות

וידוע מה שאמר הצמח צדק – שהיה נשמע ממורינו ורבינו נ"ע (אדמו"ר הזקן) "איך וועל זע גאר ניסט איך וויל ניט דאין גן עדן איך וויל ניט דאין עולם הבא כו' איך וויל מער ניט אז דיך אליין" [=אני לא רוצה כלום, איני חפץ בגן עדן שלך, איני חפץ בעולם הבא שלך כו' איני חפץ אלא אותך בעצמך].

ועל ידי שהיה נשמע לשון זה מאדמו"ר הזקן [דפירוש היה נשמע הוא שזה היה לא רק בזמנים מיוחדים, אלא שזה היה דבר הרגיל], ובפרט לאחר שנתפרסם זה על ידי הצמח צדק, ניתן הכח לכל אחד ואחד מישראל שעיקר רצונו יהיה גילוי העצמות, ועד כדי כך, שכשאין מאיר גילוי זה, וכל שכן בזמן הגלות שאין מאיר אפילו הגילוי (גילוי אור) שהיה בזמן הבית, הוא במצב ד'כתית', ומבקש ג' פעמים בכל יום (או יותר) "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", שאז יהיה גילוי אלקות ועד לגילוי העצמות.

(מאמרים מזקנים חז"ר עמ' קל"ה)